

30. august 2005

Til Økonomiudvalget

Journalnr.

CB

Svar på spørgsmål

Københavns Kommunes evt. klage over Miljøstyrelsens afgørelse i vandprissagen (Miljø- og Forsyningsudvalget), ØU 329/2005

Økonomiudvalget behandlede på deres møde de 23. august 2005 ovenstående sag. Under behandlingen blev der stillet en række spørgsmål, som dette notat adresserer.

Hvad er baggrunden for at Økonomiforvaltningen vil anke?

Borgerrepræsentationen har tidligere, på baggrund af en fællesindstilling fra Miljø- og Forsyningsforvaltningen og Økonomiforvaltningen, besluttet, at sagen skal ankes til Højsteret (BR 86/2000).

Dette bl.a. begrundet i, at der er tale om et kompliceret lovfortolkningsspørgsmål, der gør den velegnet til prøvelse for Højsteret.

Økonomiforvaltningen finder, at begrundelsen i fællesindstillingen stadig er gældende.

Økonomiforvaltningen anbefaler herudover, at anken opretholdes af følgende årsager:

- At en anke er nødvendig for, at kommunen kan sende kravet videre til behandling i restsystemet, dvs. den skal køres videre til sidste administrative instans. Borgerrepræsentationen kan tage beslutning om at beløbet afskrives. Revisionen har i lignende sager tilkendegivet, at en forudsætning for at afskrive et beløb er, at kommunen har udnyttet alle muligheder for at få pengene inddrevet, førend der kan afskrives. Samlet har Københavns Energi – og dermed Københavns Kommune et tilgodehavende på 300 mill. kr. hos omegnskommunerne.
- At der er nødvendigt overfor Miljøstyrelsen at opretholde synspunktet om, at kommunen har dispositionsretten over egenkapitalen. Ifølge regeringsgrundlaget vil ministeren fremlægge et lovforslag om ny regulering på vand og afløb i efteråret, hvor det er Økonomiforvaltningens forventning, at der vil blive taget stilling til, hvem der har dispositionsretten over værdierne.

**Økonomiforvaltningen
3. kontor**

Rådhuset
1599 København V

Telefon
33 66 33 66

Direkte telefon
33 66 28 90

E-mail
cb@okf.kk.dk

www.kk.dk

Hvis der ikke ankes betyder det, at der skal sker en afskrivning af tilgodehavenderne for op til 300 mill. kr. (ekskl. moms).

Årsagerne er uddybet i notat vedlagt 12-erklæringen til sagen.

I hvilken lovparagraf eller lignende mener Økonomiforvaltningen, at der er hjemmel til at fastsætte de takster overfor omegnskommunerne som ligger til grund for anken?

Frem til august 1998 har vandforsyningsloven ikke indeholdt nogen bestemmelser fsa. fastsættelsen af prisen for vand. Prisfastsættelsen mellem Københavns Vandforsyning og aftagerkommunerne var i de tidligere kontrakter derfor overladt til fri forhandling.

Dette ses bl.a. i ”Betænkning afgivet af det af Miljøministeren den 16. juli 1975 nedsatte udvalg til undersøgelse af problemerne omkring vandforsyningen i hovedstadsområdet” udgivet i 1977.

Efter august 1998 har vandloven indeholdt prisbestemmelser. § 52a, stk. 3 fastslår, at der i prisen for vand kan indregnes medgåede udgifter herunder udgifter til fremmedkapital. Desuden har ministeren ifølge loven adgang til at fastsætte nærmere regler om indregning af forrentning af indskudskapital (indskudskapital er på el- og varmeområdet defineret som egenkapitalen). Ministeren har ikke haft anledning til at udnytte sin bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om indregning af forrentning af indskudskapital.

Hvordan er man kommet frem til det tilgodehavende på 300 mill. kr., som kommunen p.t. har overfor omegnskommunerne og med hvilken lovhjemmel har vi opkrævet beløbet?

Københavns Vandforsyningen har igennem mange år forsynet en række aftagerkommuner (pt.19 stk.) med vand.

Prisen for vandet har været fastsat gennem kontrakter, hvor den seneste kontrakt udløb med udgangen af 1994. Siden 1994 har der ikke eksisteret nogen kontrakt, idet parterne ikke har kunnet nå til enighed om prisfastsættelsen.

Baggrunden for prisfastsættelsen i de tidligere kontrakter har for Københavns Kommunes side været, at der har været tale om almindelige, privatretlige aftaler, idet der ikke har været nogen prismæssig regulering i vandforsyningsloven, jf. ovennævnte betænkning.

Som følge af ovennævnte uenighed har prisen, som Københavns Vandforsyning har opkrævet i perioden 1996-2002, ikke været baseret på et egentligt beregnings- og kontraktsgrundlag. Der har i stedet væ-

ret taget udgangspunkt i prisen til aftagerkommunerne for 1995, hvortil er lagt stigningen i københavnerprisen (den absolutte stigning i kr./øre).

For årene 2003 og 2004 er prisen beregnet med udgangspunkt i det kontraktudkast, der er blevet fremsendt til kommunerne, og som er indbragt for Miljøstyrelsen. Dette kontraktudkast tager udgangspunkt i vandforsyningslovens § 52a, stk. 3. Forrentning af egenkapital indgår i kontrakten. Forrentningssatsen er pt. 7% (svarende til hvad der har været gældende på el-området) og udgør ca. 2 kr. pr. kbm.

Aftagerkommunerne har i perioden selv beregnet, det de vurderer, er en rigtig pris. Forskellen på de to priser har skabt tilgodehavendet. Det samlede tilgodehavende svarer således ikke til forrentningen af egenkapitalen.

Forskellen mellem den opkrævede pris og den betalte pris fremgår nedenfor.

Tabel. Opkrævet og betalt pris på vand

År	Opkrævet pris	Betalt pris
1995	3,30	3,30
1996	3,55	2,71
1997	3,55	2,78
1998	3,55	2,85
1999	4,30	3,10
2000	4,48	3,25
2001	4,78	3,50
2002	4,70	4,00
2003	6,23	4,12
2004	6,92	4,30

Oversigt over tilgodehavendets fordeling fremgår nedenfor.

Tabel. Udvikling i tilgodehavendet til omegnskommunerne

Periode	Mio. kr.
1995 - 2002	227
2003 - 2004	147
I alt	374

Hvad er baggrunden for formuleringen i Økonomiforvaltningens notat om, at revisionen i lignende sager har tilkendegivet at en forudsætning for at afskrive et beløb er, at kommunen har udnyttet alle muligheder for at pengene inddrevet, førend der afskrives?

Baggrunden for formuleringen er, at det normalt forudsættes, at kommunen skal forsøge at inddrive de tilgodehavender, som kommunen har hos borgere, virksomheder og andre kommuner m.fl.

Revisionen har telefonisk tilkendegivet at udsagnet om, at kommunen skal forsøge at inddrive de tilgodehavender som kommunen har hos borgere, virksomheder og andre kommuner, hviler på den forudsætning, at der er tale om et ankerkendt gældforhold. Denne sag er speciel da kommunerne ikke har accepteret tilgodehavendet.

Anken skal derfor bl.a. tjene det formål, at opnå denne accept fra kommunerne, hvorefter tilgodehavendet kan inddrives.

Kommunens rådgiver i sagen advokatfirmaet Fisch-Thomsen & Partnere lægger i brev af 6. juni 2005 til grund, at kommunen anker Miljøstyrelsens afgørelse.

Brevet fra firmaet vedlægges til orientering.

Betyder det, at BR ikke kan beslutte at foretage afskrivning i den konkrete sag?

Nej, BR kan altid beslutte at afskrive et beløb. Det vil herefter være Revisionens opgave at efterprøve om grundlaget for afskrivningen er tilstrækkelig.